

Klasszikus drágakövek

– Geiger György és Maros Éva lemezéről –

A Hungaroton Classic nehéz viszonyok közepette újra meg újra megkísérli, hogy a magyar művészetnek hanglezemzformában megnyilvánuló törekvéseit – a magyar hanglezemz-kiadás folytonosságát – továbbra is biztosítsa. Ez pedig dicséretes és pártfogolást érdemlő ügy.

Egyelőre korábbi felvételek piacra dobására futja erejükből. Ez is megbecsülendő dolog – ha figyelembe vesszük, hogy Geiger György és Maros Éva felvétele 1990-ben készült, míg 1994-ben CD-lemezen a világ színe elé kerülhetett.

„Klasszikus drágakövek trombitára és hárfára” – ez a címe lemezüknek. Nagy sikert jósolunk neki, több okból is. Az első: a művész. Négy évszázad „művészi slágereit” fűzték csokorba, szinte csupa remekművet, a XVII. század hajnalától Debussyig és Ravelig. A másik: e két muzsikuskáprázatos virtuozitása. Maros Éva hangszeres tudásáról és ízléséről három mű előadása ad külön is számot: Cabezón és Bach egy-egy lantművéé, meg a „Wohltemperiertes Klavier” első C-dúr prelúdiómáé. A többi tizennégy számban érzé-

keny kamaramuzsikusi és kísérői kvalitásait csodálhatjuk meg: ahogy „együtt lélegzik” a trombitával, ahogy tudja: mikor kell előtérbe kerülnie és mikor kell visszavonulnia.

Geiger György nagyon sokoldalú muzsikusk. Tudja, miképp kell megformálnia egy-egy szép dallamot, tudja, miképp kell futamokkal, passzázsokkal elkápráztatni a hallgatóit. Nagyon is „trombitaszerű”, amit csinál – bár olykor előadásának szinte anyag-szerűtlen szépségével gyönyörködött.

Hárfa és trombita együttesére a régi mesterek nem komponáltak. Ezért műsoruk nagy része: *átirat*. És – noha az eredeti alkotásokat többre tartjuk az átírtoknál – ebben az esetben mégis kivételt kell tennünk. Előadásuk *közvetlensége* a zene igazi forrásvidékét idézi elénk. Albinoni „Adagió”-jának, Händel variációinak, a 147. Bach-kantáta koráljának megszólaltatása: maradandó élmény. Geiger György és Maros Éva feldolgozóként, adaptátorként is kivette részét e lemez munkálataiból. Műsorukból kiemelkedik még Bach „C-dúr prelúdium”-a eredeti alakjában és – Gounod hozzáköltött „Ave Maria”-dallamával: lehet választani.

Ragyogó a Debussy-, Ravel- és a Rimszkij-Korszakov művek megszólaltatása is: előbbiek stiláris finomsága, utóbbiakból a „Dongó” káprázatos virtuozitása.

„Út a zenéhez” – így jellemezhetném a felvételt, amely bizonyára kedvet ébreszt az előadott mesterek más műveinek meghallgatásához is. „Út a zenéhez” –, de olyan út, amely már maga is színtiszta muzsika a javából.

Bónis Ferenc

(Elhangzott a Magyar Rádióban, 1994 áprilisában, a lemez megjelenését követően.)